

de et beløb i størrelsesordenen små 2 mia. kr., kan man så finde det, uden at der er nogen, der bliver ked af det?

Jeg kan i hvert fald konstatere i det job, jeg har p.t., at man ikke kan tage så mange penge fra folk, uden at de opdager det, og det synes jeg sådan set heller ikke gør noget, for vi har jo kunnet glæde os over, også allerede under denne debat, at der er en – tror jeg nok, man kan sige – meget bred folkelig forventning om, at de problemer, som pengene bruges til at løse, ikke mindst på ældreområdet, også er løsninger, vi i fællesskab kan finde ud af at få på plads. Derfor synes jeg også, der er nogle, der skylder at fortælle i det videre forløb, hvordan de vil være med til at skaffe pengene.

Jeg kunne sige meget mere, men jeg synes, jeg skal stoppe her og sige tak for en god debat. Vi stiller os til rådighed for at svare på alle de spørgsmål, som jeg har forstået der kommer fra Skatteudvalget.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Den fg. formand (Grete Schødt):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Skatteudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

14) Første behandling af lovforslag nr. L 53: Forslag til lov om ændring af lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. (Nedsættelse af medlemsbidraget).

Af arbejdsministeren (Ove Hygum).
(Fremsat 11/10 2000).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Ole Vagn Christensen (S):

Ja, så skal vi jo til at bruge nogle af de mange penge.

Det lovforslag om nedsættelse af medlemsbidraget, som vi her skal behandle, betyder, at den enkelte lønmodtagers personlige bidrag til arbejdsløshedsforsikring bliver sat ned med 1,2 gange dagpengenes højeste beløb fra den 1. januar 2001. Det er en ændring, som Socialdemokratiet er meget tilfreds med, og vi støtter derfor forslaget.

A-kasse-bidraget skal sættes ned, fordi det aldrig må blive sådan i Danmark, at de mest udsatte grupper på arbejdsmarkedet ikke kan finde penge til at forsikre sig mod ledighed. A-kasserne fortæller os, at specielt mange unge og ufaglærte fravælger arbejdsløshedsforsikringen af økonomiske årsager, og det er meget uheldigt, da det også er disse grupper, som har den største risiko for ledighed.

Vores tryghedssystem på arbejdsmarkedet er baseret på, at man forsikrer sig imod ledighed i nedgangstider, og med nedsættelsen af a-kassebidraget er det blevet mere attraktivt at fremtidssikre sig og få del i fællesskabets tryghed. Socialdemokratiet kan derfor kun være tilfreds med, at det næste år bliver omkring 700 kr. billigere for en fuldtidssikret at være med i a-kassen.

Endelig synes jeg, det er værd at hæfte sig ved, at den øgede tryghed for de mest udsatte grupper på arbejdsmarkedet finansieres kollektivt gennem en fastfrysning af personfradraget på år 2000-niveau. Vi har altså her at gøre med en kollektivt finansieret tryghedsforbedring, og eftersom lærlingene bliver kompenseret for fastfrysningen af personfradraget, er ændringerne oven i købet skruet så fornuftigt sammen, at kun en meget lille gruppe vil få ringere incitament til at arbejde.

Socialdemokratiet kan altså støtte dette forslag fuldt ud, fordi det er med til at sikre, at vi får den balance og den fornuft i fremtidens a-kasse-system, der gør, at det ikke vender den tunge ende nedad.

(Kort bemærkning).

Poul Nødgaard (DF):

Det er jo ikke overraskende, at hr. Ole Vagn Christensen anbefaler det foreliggende lovforslag. Men det, jeg faldt lidt over, var, at hr. Ole Vagn Christensen sagde, at når man sætter bidraget ned, vil der være færre, der fravælger.

Jeg vil godt have lov at spørge: Tror hr. Ole Vagn Christensen, at en nedsættelse på 708 kr. af a-kassebidraget betyder, at det vil ændre adfærd hos nogen, når skattefordelen samtidig fal-

der væk, så det i virkeligheden, i realiteten måske kun er omkring 400 kr., de pågældende vinder ved det?

Jeg synes, det kunne være rart at få at vide, om ikke den nedsættelse skulle være meget mere markant, såfremt man vil søge at få nogle yderligere personer ind i a-kasse-systemet. Det er jo det, man gerne vil, og det er da også en fornuftig ting at få folk ind i en a-kasse. Men det er der trods alt mange, der ikke vil, og vi har jo også det problem, at alle, der ikke er medlem af en a-kasse, bliver sorteper med den lovebuket, regeringen fremsætter her, fordi de ikke får nogen form for goder af nogen art. Man kan sige, at det er deres egen skyld, men det er dog en realitet, vi ikke kan tale os uden om.

(Kort bemærkning).

Ole Vagn Christensen (S):

Hele den her tale, hr. Poul Nødgaard kom med, har vi ikke hørt, når a-kasse-kontingentet er blevet forhøjet, men vi er mange, som er af den opfattelse, at der skal være en fornuftig balance mellem a-kasse-kontingentets størrelse og det, som samfundet skal være med til.

Det, der er situationen, er, at de forhøjelser, der er gennemført tidligere, har lavet denne ubalance, særlig over for de lavest lønnede. For dem betyder pengene altså en hel del, og derfor har forhøjelserne ramt socialt skævt, og det er noget af den sociale skævhed, der nu rettes op på.

Men disse kontingentforhøjelser, som vi her taler om, har selvfølgelig ikke ramt dem, der har ønsket at stå udenfor. Derfor er man altså i en situation, at man heller ikke har noget genopretningskrav, og derfor er der altså ikke behov for, at vi går ind og er med til at lave yderligere kompensation her. Men den skævhed, som er blevet skabt i a-kasse-systemet, er dette forslag med til at rette op på, og jeg synes faktisk, det er en fornuftig måde at bruge pengene på.

(Kort bemærkning).

Poul Nødgaard (DF):

Ja, men jeg tror, hr. Ole Vagn Christensen helt misforstod mig, for mit spørgsmål gik på noget helt andet end det, hr. Ole Vagn Christensen svarede på. I ordførertalen var der noget om, at man skulle have færre til at fravælge a-kassen, og så var mit spørgsmål ganske konkret: Tror Socialdemokratiet, at man får flere til at tilmelde sig ved en så beskeden nedsættelse af a-kasse-

bidraget, som der her er tale om? Det var ene og alene det, mit spørgsmål kørte på.

(Kort bemærkning).

Ole Vagn Christensen (S):

Jeg tror, at når hr. Poul Nødgaard kommer til at læse sit spørgsmål, vil han se, at hans motive-ringer var af den karakter, som jeg sådan set argumenterede på. Men jeg tror faktisk, at ved at vende den ubalance, der er i a-kasse-bidraget, til det positive, der ligger her, kan man også forvente at vende udviklingen.

Den fg. formand (Grete Schødt):

Fru Rikke Hvilshøj i ordførerrækken.

Rikke Hvilshøj (V):

Dette lovforslag er et led i det røde delforlig om finansloven, som regeringen har indgået med SF og Enhedslisten. Det handler konkret om at sænke medlemsbidraget til arbejdsløshedsforsikring med det argument, at man ønsker at tilskynde til at forsikre sig mod ledighed. Således øger man statsstøtten til a-kasse-medlemskab.

Lovforslaget hænger tæt sammen med L 52, som lige er blevet drøftet indgående, om fastfrysning af bundfradraget. Lønmodtagerne skal sådan set selv betale for det lavere a-kasse-kontingent, de hermed får, i form af en fastfrysning af bundfradraget, hvilket medfører højere skat, samtidig med at der bliver nogle lavindkomst-grupper, som stadig ikke har råd til at forsikre sig mod ledighed, men rammes af den øgede skat.

Jeg synes også, det er skræmmende at høre hr. Ole Vagn Christensen erkende, at en meget lille gruppe vil få et forringet incitament til at arbejde. Det er skræmmende, når vi ved, det i forvejen er et stort problem i Danmark, at det for en bestemt gruppe slet ikke kan betale sig at arbejde, at man så laver et forlig, hvor man accepterer, at det fremover for endnu flere ikke kan betale sig at arbejde. Det er den helt forkerte vej at gå, og derfor kan Venstre ikke støtte dette lovforslag.

(Kort bemærkning).

Ole Vagn Christensen (S):

Jeg forstod, at fru Rikke Hvilshøj er enig med mig i, at gruppen, der ikke er motiveret, bliver mindre på grund af den økonomiske situation. Sådan forstod jeg i hvert fald det, fru Rikke

Hvilshøj sagde, og så må det vel være i den rigtige retning, man her er gået.

Så forstod jeg også, at man kaldte det et rødt delforlig, og at man ikke kunne gå med til det, fordi der var en skatteforhøjelse. Jeg går ud fra, at vi er enige om, at uanset om man bruger penge på den ene måde eller den anden måde, er det den samme mængde penge, man bruger, og ergo er der altså ikke sket nogen stigning i skatterne og hermed kontingenterne set under ét. Det må vel være en rigtig betragtning, også ud fra det, der blev sagt om, at det er et øget stats-tilskud, vi taler om. Det er altså statens penge hele vejen igennem, det er staten, der fordeler pengene, og om man gør det på den ene eller på den anden måde, må vel give det samme resultat.

(Kort bemærkning).

Rikke Hvilshøj (V):

Spørgsmålet om øget motivering til at melde sig ind i en a-kasse var alene et citat fra lovforslaget, som jeg ridsede op, og derfor ikke nødvendigvis en tilkendegivelse af, at jeg er enig i det. Vi har en fundamental forskel i holdningen til det her.

Hr. Ole Vagn Christensen siger: Jamen vi sender altså pengene tilbage. Det er sådan Socialdemokraterne bedst kan lide det, og de kalder det også statens penge. Men set med Venstres øjne betragter vi det altid som borgernes penge. Jeg ved, at Socialdemokraterne er mere trygge ved, at det hele skal ryge ind i statskassen, og så kan man få lov til at fordele pengene, som man nu synes, det er bedst. Men i Venstre synes vi nu, at pengene har det bedst i borgernes lommer.

(Kort bemærkning).

Ole Vagn Christensen (S):

Det har man jo lov til at mene, og derfor har jeg kun dette spørgsmål: Fru Rikke Hvilshøj sagde, at hun ikke havde sagt, at en stor gruppe nu er blevet mindre. Hvad er fru Rikke Hvilshøjs vurdering af det spørgsmål? Passer det, eller passer det ikke? Det var jo rart at vide, om det ikke hænger sådan sammen, at det er en stor gruppe, som nu bliver mindre.

Så hørte vi igen, at pengene ligger bedst i borgernes lommer. Vil det sige, at disse forslag, vi kommer til at behandle, at alle disse forbedringer for mange mennesker er Venstre imod? Det bliver interessant at høre.

(Kort bemærkning).

Rikke Hvilshøj (V):

Det er ikke Venstre, der har fremsat noget ønske om, at a-kasse-kontingenter skal reduceres, og jeg må indrømme, at jeg tror, jeg er nået dertil, hvor jeg er blevet lidt forvirret med hensyn til, hvad det er for en større gruppe, der er blevet mindre.

Jeg tvivler meget på effekten, for man har jo taget pengene op af lønmodtagernes lommer i første omgang. Man tager dem først op af deres lommer i form af en øget skat, og bagefter siger man til dem: Jamen til gengæld får de af jer, der er medlem af en a-kasse – og det er der jo nogle, der ikke er – så en kompensation. Men der er mange, som alene vil opleve en øget skat.

Den fg. formand (Grete Schødt):

Hr. Ole Vagn Christensen for den sidste korte bemærkning.

(Kort bemærkning).

Ole Vagn Christensen (S):

Hvordan kan en fastfrysning være en øget beskatning? Jeg mener helt klart, der her er tale om, at en økonomisk situation fastfryses, og så vurderer man, hvad man kan bruge pengene til. Men jeg savner stadig at få at vide af Venstre, om de er imod disse forbedringer, vi her snakker om.

(Kort bemærkning).

Rikke Hvilshøj (V):

Jeg synes bare, hr. Ole Vagn Christensen skal spørge de skatteborgere, som i disse dage får tilsendt deres skattekort, der nu skal ændres på den ene eller den anden måde, om de ikke oplever det her som en skattestigning.

Den fg. formand (Grete Schødt):

Hr. Knud Erik Kirkegaard i ordførrækken.

Knud Erik Kirkegaard (KF):

Regeringen har tilsyneladende planer om at uddele en række milde gaver til udvalgte dele af befolkningen, og hvem vil ikke gerne modtage sådanne gaver, f.eks. i forbindelse med den kommende julehøjtid? Der er jo ikke så længe til, og der er nok heller ikke så længe til det næste folketingsvalg, og mon ikke det er her, hunden ligger begravet? Regeringen har åbenbart et kraftigt behov for nogle popularitetsfremmende foranstaltninger inden folketingsvalget.

Problemet er bare, at de popularitetsfremmende foranstaltninger, som regeringen er ved at kaste sig ud i, jo bliver finansieret gennem opkrævning af højere skatter fra befolkningen. Det sker som bekendt ved, at det skattemæssige bundfradrag for 2001 ikke, som det ellers er sædvane, bliver forhøjet i takt med prisudviklingen i det danske samfund. Handlemåden svarer ganske til, at forældre finansierer børnenes julegaver ved i nattens mulm og mørke at forgribe sig på de samme børns sparebøsser, eller man kunne sige det på en anden måde: at man fodrer hunden med dens egen hale.

Både skatteforhøjelsen og gaveuddelingen er som bekendt aftalt mellem regeringen og venstrefløjspartierne, og Det Konservative Folkeparti har hverken lod eller del i denne aftale, og godt det samme. Heraf følger naturligvis, at vi ikke kan støtte arbejdsministerens forslag.

Ideen til en nedsættelse af a-kasse-bidraget er formentlig en udløber af den debat om efterlønsbidraget, som fandt sted på Metals kongres for nogle måneder siden. Her blev det fremført af Metals formand, at efterlønsbidragets størrelse havde som konsekvens, at en del medlemmer fravalgte efterlønnen ved at undlade at betale dette bidrag, og på kongressen kom statsministeren jo som bekendt i et svagt øjeblik til at love, at det problem ville regeringen godt se på. Nu er efterlønsbidraget jo forligsstof med de borgerlige partier, men os ville man åbenbart ikke tale med, så det undlod man at gøre noget ved, og i stedet kom så forslaget om en nedsættelse af det almindelige a-kasse-kontingent.

Jeg tvivler dog på, at denne nedsættelse løser det problem, som blev rejst på Metals kongres. Medlemmerne får jo på grund af skatteforhøjelsen ikke flere penge mellem hænderne, men til gengæld vil medlemmerne opleve, at efterlønsbidraget i forhold til a-kasse-kontingentet bliver relativt større. Så det er mit gæt, at fristelsen til at undlade at betale efterlønsbidraget efter gennemførelsen af dette forslag vil blive endnu større.

Det Konservative Folkeparti kan som sagt ikke støtte lovforslaget.

(Kort bemærkning).

Ole Vagn Christensen (S):

Jeg er nødt til at sige til hr. Knud Erik Kirkegaard på baggrund af det, han her fremførte, og som han syntes var en urimelighed, nemlig at statsministeren sagde, at han godt ville kigge på kontingenterne, hvis der var ubalance, at jeg sy-

nes da, det er en statsminister værdigt gerne at ville prøve at se på, om disse kontingentforhøjelser har medført, at vi er kommet derhen, hvor folk af økonomiske grunde vælger disse ting fra. Hr. Knud Erik Kirkegaard kan da heller ikke være interesseret i, at der skal skabes nye sociale konflikter i Danmark, fordi folk ikke har råd til at betale deres a-kasse-kontingent, men jeg har måske misforstået noget. De Konservative ser måske gerne, at folk trækker sig ud af a-kasserne?

(Kort bemærkning).

Knud Erik Kirkegaard (KF):

Jamen noget tyder på, at hr. Ole Vagn Christensen slet ikke har forstået problematikken. Der bliver jo ikke bedre råd til at betale a-kasse-kontingentet, for det beløb, man sparer, får man modregnet i form af en skatteforhøjelse. Der bliver ikke en krone mere til at betale a-kasse-kontingent for, og derfor er det her i bund og grund et fuldstændig håbløst projekt.

Så vil jeg godt sige til hr. Ole Vagn Christensen, at jeg har ikke betegnet statsministerens optræden på Metals kongres som en urimelighed. Jeg brugte overhovedet ikke det ord, jeg sagde bare, at statsministeren i et svagt øjeblik kom til at sige sådan og sådan. Jeg vil overhovedet ikke blande mig i, hvad statsministeren sagde på Metals kongres, det må han rigtignok selv om, og jeg har ikke sagt, at der var tale om nogen form for urimelighed. Det må være noget, som hr. Ole Vagn Christensen har fantaseret sig til.

(Kort bemærkning).

Ole Vagn Christensen (S):

Jeg forstår, at hr. Knud Erik Kirkegaard synes, det er en god ting, at statsministeren føler et ansvar over for, hvordan kontingentudviklingen er i dette land; men så kunne hr. Knud Erik Kirkegaard jo komme med andre forslag, hvis der er andre kontingenter, han sådan set mener, der skal nedsættes. Jeg tror, jeg hørte, at hr. Knud Erik Kirkegaard i et lille lyst øjeblik snakkede om efterlønnen. Men jeg er glad ved at kunne konstatere, at hr. Knud Erik Kirkegaard ikke mener, at det var uansvarligt, men tværtimod ansvarligt af statsministeren at tage den sag op.

(Kort bemærkning).

Knud Erik Kirkegaard (KF):

Jeg er utrolig glad for, at hr. Ole Vagn Christensen for en gangs skyld har haft et lyst øjeblik, men det bar hans tale nu altså ikke præg af. Jeg

synes stadig, at hr. Ole Vagn Christensen roder fuldstændig rundt i tingene.

Jeg har ikke forholdt mig til, om det er ufornuftigt eller urimeligt eller positivt, eller hvad man ellers kan finde på af tillægsord. Det, statsministeren sagde på Metals kongres, må statsministeren fuldstændig selv om, men jeg siger blot, at det, der blev rejst som et problem på Metals kongres, bliver ingenlunde løst med det forslag, vi har til behandling her.

Den fg. formand (Grete Schødt):

Hr. Ole Vagn Christensen for den sidste korte bemærkning.

(Kort bemærkning).

Ole Vagn Christensen (S):

Så lad os komme til substansen.

Angående kontingentet og nedsættelsen: Vil hr. Knud Erik Kirkegaard ikke give mig ret i, at en kontingentnedsættelse procentvis betyder mere i kroner og øre for den lavtlønnede, end den gør for den højtlønnede, og at det også er sådan, når man kører den anden vej? Derfor er der en social balance i forslaget her, og det synes jeg også hr. Knud Erik Kirkegaard ligesom skulle interessere sig for og give os andre ret i.

Den fg. formand (Grete Schødt):

Hr. Knud Erik Kirkegaard, og så går vi over til ordførerrækken.

(Kort bemærkning).

Knud Erik Kirkegaard (KF):

Ja, nu bevægede hr. Ole Vagn Christensen sig virkelig ud på det dybe vand, og selv om han er bosiddende ikke så forfærdelig langt fra Vesterhavet, tror jeg ikke, det er særlig klogt.

Det forholder sig jo sådan, at regnestykket er fuldstændig uafhængigt af, om det er en højt-lønnet eller en lavtlønnet, som er medlem af en a-kasse. Man får en skatteforhøjelse på ca. 400-500 kr., og man får efter skat en lettelse af sit a-kasse-kontingent af nogenlunde samme størrelse; der er vistnok et underskud på 40 kr. det første år, men så er der balance det andet år. Sådan forholder det sig for et fuldtidsforsikret medlem.

Men de deltidsforsikrede får ikke kompensation fuldt ud, så de bliver altså direkte snydt af det forslag, vi behandler her, for slet ikke at tale om de lavtlønnede, som ikke er medlem af en a-kasse. De får overhovedet ingen kompensati-

on for skatteforhøjelsen, og det er det, Socialdemokratiet kalder en god social profil.

Aage Frandsen (SF):

Det var jo en glimrende redegørelse, hr. Knud Erik Kirkegaard gav for, hvad det er, Det Konservative Folkeparti har været med til med efterlønsbidraget og med hensyn til at påvirke folks disponible indkomst. Her fik den disponible indkomst jo virkelig et tryk nedad. Det er det, som Det Konservative Folkeparti har gjort på dette område, og det er hr. Knud Erik Kirkegaard formentlig stolt af, for ellers ville han selvfølgelig ikke have været med til at lave det.

Når det drejer sig om dette forslag, betyder det, at samtlige fuldtidsforsikrede – uanset om vedkommende er i arbejde, arbejdsløs eller efterlønner ligegyldigt på hvilken sats, også som efterlønner med nedsat bidrag – får fuld kompensation. De eneste, der ikke gør det – det har jeg nævnt før, men man skal ikke skjule noget – er de deltidsforsikrede, som kommer til at betale ca. 190 kr. om året. Sådan er det, og det skal vel siges, for man skal ikke skjule noget som helst. Men for alle andre skabes der en fuld kompensation. Det første år kniber det med nogle kroner, men ellers fuld kompensation.

Vi støtter forslaget. Det er en del af en helhed, hvor vi bl.a. sikrer, at ældre, som ikke har andet end deres folkepension, får varmemhjælp og får forbedret deres personlige tillæg.

Poul Nødgaard (DF):

Nu handler forslaget her vist ikke om de ældre. Det kommer vist lidt senere, men nok om det.

Dansk Folkeparti har sympati for en nedsættelse af a-kasse-bidraget. Dog synes vi, at en nedsættelse på 708 kr. pr. år er så lille, at det er et spørgsmål, om den overhovedet kan mærkes af nogen. Regeringen fremsætter forslaget, fordi den vil have lidt tilgivelse for indgrebet i efterlønnen, og det er jo faktisk det, hele denne sag drejer sig om. Men den tilgivelse tror jeg næppe befolkningen vil give, for befolkningen har følt sig groft svigtet af de valgløfter, der blev givet i 1998 om, at efterlønnen var kommet for at blive med uændret længde, uændret beløb og så fremdeles. Ved at prøve at lappe lidt på såret ved at fremsætte dette forslag med nogle beskeden nedsættelser tror jeg næppe, at specielt Socialdemokratiet skal regne med, at de får nogen form for tilgivelse i befolkningen.

Jeg synes, regeringen har et problem med de mennesker, der ikke er medlemmer af nogen

a-kasse og som via det forslag, vi behandlede for lidt siden, får en skatteforhøjelse i form af, at deres personfradrag bliver låst fast. De får ikke nogen kompensationer af nogen art, og derfor vil vi i Dansk Folkeparti i det udvalgsarbejde, der nu forestår, specielt hæge om dem, der er blevet sorteper i hele lovkomplekset og se på, om der kan findes en kompensationsordning for den gruppe mennesker, som jo er af en ganske betragtelig størrelse. Jeg kender ikke antallet helt præcist, men arbejdsministeren ved helt sikkert helt nøjagtig, hvor mange der ikke er medlem af en a-kasse.

Jeg synes, vi skylder dem at arbejde for helheden i dette land, og det vil afhænge af, hvordan man vil agere på dette spørgsmål, hvordan vi vil se på forslaget i sidste instans.

Lone Yalcinkaya (CD):

Som det jo fremgår af lovforslag nr. L 52 om fastfrysning af personfradraget, vil der blive opkrævet 1,9 mia. kr. ekstra i skat næste år. På den baggrund er det da meget sympatisk at give nogle af pengene tilbage til borgerne igen, og det er jo, hvad der sker med dette forslag om nedsættelse af a-kasse-bidraget. Det forandrer dog ikke så meget ved, at vi i CD er modstandere af den foreslåede finansiering, hvilket jo også blev sagt tydeligt af CD's skatteordfører, fru Sonja Albrink, under behandlingen af skatteforslaget.

Forslaget er en del af et miniforlig, som samlet set er udtryk for en fordelingspolitik, vi ikke er enige i. Ser man derimod mere isoleret på lovforslaget, kan der da være megen sund fornuft i, at a-kasse-bidraget bliver sat ned, for det kan forhåbentlig få flere til at melde sig i a-kasse. Der er i dag for mange, som ikke er medlem, og det skyldes ofte, at man ikke synes, at der er råd til kontingentet. For disse personer kan et nedsat bidrag måske gøre en forskel.

Man må også huske på, at der er temmelig mange, som har valgt ikke at betale efterlønsbidrag. At a-kasse-bidraget nu foreslås nedsat, har måske ikke noget direkte med den problemstilling at gøre, men forslaget kunne måske få den afledte effekt, at flere vælger at tilmelde sig efterlønsordningen, og det ville vi ikke have spor imod i CD.

Alt i alt har vi altså rent faktisk en vis sympati for forslaget som sådan, men vi er som allerede nævnt flere gange meget uenige i den finansieringsmåde, som man har valgt.

Fjerde næstformand (Poul Nødgaard):
Hr. Helge Bo Jensen som ordfører.

Helge Bo Jensen (EL):

I Enhedslisten støtter vi forslaget af flere forskellige grunde.

For det første betyder det, at det store flertal af lønmodtagere, som er medlem af en a-kasse, med forslaget får kompensation for fastfrysning af personfradraget; det giver dem et lavere medlemsbidrag til a-kassen.

For det andet betyder det jo også, at udgifterne til dagpengeudbetalinger flyttes fra at være forsikringsfinansieret – nogle af dem – til at være skattefinansieret. Det går vi også ind for.

Og endelig som det tredje er det også et signal om, at det kan betale sig at være medlem af den kollektive a-kasse-ordning, som hænger tæt sammen med faglig organisering.

Dagpengesystemet – det synes vi også skal frem – har jo igennem de senere mange år været under beskyldning fra mange forskellige sider og i mange sammenhænge. Lønmodtagernes medlemsbidrag er steget år for år, og da regeringen i 1998 indgik det asociale forlig med de borgerlige om efterlønskontingentet, blev det helt galt.

Samtidig med at vi støtter forslaget om, at a-kasse-kontingentet nedsættes nu med 708 kr. om året, skal vi jo ikke glemme, at regeringen igen sammen med de borgerlige har ansvaret for, at regningen for efterlønskontingentet for det store flertal af lønmodtagere over 35 år har været og er dyr. Faktisk vil alle de, som betaler til efterlønsordningen, få spist hele fordelene ved nedsat a-kasse-kontingent op af efterlønskontingentet. I år 2001 stiger det med næsten 700 kr., så det årlige bidrag kommer op på 4.116 kr. Og det betyder jo, at nedsættelsen af a-kasse-kontingentet for alle, der betaler til efterlønnen, ikke umiddelbart vil være synlig, når girokortet skal betales. Det, der ligger her, vil således kun være et plaster på såret.

Vi mener stadig væk i Enhedslisten, at efterlønskontingentet er asocialt, og vi er for en gangs skyld enige med Metals Max Bæhring, når han opfordrer til, at det bliver afskaffet.

Også på andre måder har regeringen sammen med de borgerlige medvirket til at undergrave dagpengesystemet, f.eks. omkring diskriminationen af de unge under 25, som efter kun et halvt års arbejdsløshed bliver sat på halve dagpenge, og det har betydet, at mange af dem

simpelt hen holder sig uden for a-kasserne. Det burde regeringen tænke lidt over.

Det er altså ikke, fordi vi med vores tilslutning til denne her del af forslaget ligefrem vil rose regeringen, men vi støtter forslaget, fordi det er et fremskridt i forhold til tidligere.

Fjerde næstformand (Poul Nødgaard):

Hr. Ole M. Nielsen som ordfører.

Ole M. Nielsen (KRF):

Kristeligt Folkeparti kan ikke tilslutte sig den her omlægning af skatter og udgifter. Og som der er redegjort for i lovforslaget, er det jo en kombination af mange ting.

Jeg er ikke utilbøjelig til at tro, at hr. Knud Erik Kirkegaard har ret i sin vurdering af, at det har noget med bekymringen om efterlønsbidraget at gøre. Og det kom hr. Ole Vagn Christensen vel nærmest også til at bekræfte at det har noget med at gøre. Hvis det er rigtigt, er det i hvert fald forkert, for nu at sige på den måde. Så virker det ikke. Det er jeg helt enig med hr. Kirkegaard i.

Men uanset hvad det er, kan jeg ikke forstå den her omlægning af penge fra folk, der er medlem af en arbejdsløshedskasse, til dem, der ikke er medlem af en arbejdsløshedskasse. Folk, der er medlem af en arbejdsløshedskasse, er jo ikke pr. definition svage folk. Gennemsnittet blandt dem er jo nok stærkere end blandt dem, der ikke er medlem af en arbejdsløshedskasse, når det skal være. Og de, der ikke er medlem af en arbejdsløshedskasse, får altså ingen lettelse. De kommer til at betale den skattebetaling, som ligger i en fastfrysning af personfradraget.

Vi kunne sagtens være gået med til, at svage pensionister og enkelte andre svage skulle have en slags varmetillæg eller, som det hedder, et personligt tillæg, og det har vi i de forslag, vi er kommet med til finanslovforhandlinger i øvrigt, så rigeligt kunne skaffe finansiering til, hvis det var det, det handlede om.

Hele den her køren rundt kan vi ikke tilslutte os.

Fjerde næstformand (Poul Nødgaard):

Hr. Thorkild B. Fransgaard som ordfører.

Thorkild B. Fransgaard (FRI):

Frihed 2000 har før sagt det: Vi mener også, det er et alvorligt problem i det danske samfund, at de med en lav indkomst betaler alt for meget i skatter og afgifter og kontingenter m.v.

Men det lovforslag her hjælper jo kun for en bestemt gruppe, dem, der er medlem af en arbejdsløshedskasse. De får efter skat i cirkatal 500-600 kr. mere til sig selv om året. Men alle andre med en lav indkomst, det gælder både arbejdstagere, men der er jo også mange små selvstændige erhvervsdrivende, der ikke er medlem af en a-kasse, kommer til at betale ca. det samme beløb mere i skat. Så det finder vi ikke er retfærdigt, og derfor kan vi ikke støtte det her.

Hvis man derimod på en eller anden måde kunne finde ud af det kollektivt, at alle med en lav indkomst skulle betale lidt mindre, ja, så ville vi støtte det til enhver tid. Og det kunne man jo gøre ganske enkelt ved at hæve personfradraget, måske differentiere det lidt, det skal jeg ikke kunne sige. Men under alle omstændigheder: Det her støtter kun en bestemt gruppe, og den anden gruppe kommer til at betale, og det kan ikke være rigtigt; det er ikke solidarisk i vores samfund. Derfor siger vi nej til det her.

Arbejdsministeren (Ove Hygum):

Jeg skal starte med at takke for den tilslutning, der har vist sig at være til lovforslaget, og så vil jeg gerne kvittere i forhold til den mangfoldighed og kreativitet, der har været i analyserne af, hvorfor regeringen har indgået den aftale med en kreds af partier.

Jeg skal løfte sløret for, at det faktisk er så enkelt, at det handler om, at ved nærmere eftertanke var det samlede udgiftstryk ved at abonnere på arbejdsløhedsforsikring og efterløn nået et niveau, hvor det havde en u hensigtsmæssig adfærdsmæssig virkning. Derfor finder vi det meget tilfredsstillende, at vi i denne samlede løsning, som vi finansierer fuldt og helt, sikrer, at der ud over de forbedringer, der gennemføres for svagere stillet medborgere, også kan ske en vis afdæmpning af udgiftstrykket i forhold til mennesker, der vælger at forsikre sig og abonnere på efterlønnen.

Jeg ser frem til at besvare alle de spørgsmål, der måtte være under udvalgsarbejdet.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Fjerde næstformand (Poul Nødgaard):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Arbejdsmarkedsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse,

betrakter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

15) Første behandling af lovforslag nr. L 54: Forslag til lov om ændring af lov om social pension, lov om aktiv socialpolitik og forskellige andre love. (Ændring af regler om personlige tillæg, helbredstillæg og forhøjelse af satsen).

Af socialministeren (Henrik Dam Kristensen).
(Fremsat 11/10 2000).

Sammen med denne sag foretoges:

16) Første behandling af lovforslag nr. L 55: Forslag til lov om ændring af lov om dagpenge ved sygdom eller fødsel. (Forlængelse af dagpengeperioden).

Af socialministeren (Henrik Dam Kristensen).
(Fremsat 11/10 2000).

Lovforslagene sattes til forhandling.

Forhandling

Grete Schødt (S):

Regeringen tog tidligere på året faktisk et knaldgodt initiativ i forhold til vores program »Det holdbare samfund«. Vi afholdt en række folkehøringer over hele landet, hvor bl.a. ældrepolitikken var aktivt på dagsordenen ude i samfundet.

Vi har lyttet til folket, og dagen i dag er en god dag. Nu kan vi kvittere med flere gode forslag til lovgivningen. Jeg vil tillade mig at kalde det fra holdning til handling. På alle otte høringer, som jeg selv har deltaget i, har problembar net hver eneste gang været uensartede regelsæt som f.eks. et personligt tillæg til bl.a. medicin, briller, tandpleje, fysioterapeut eller kiropraktor m.v.

Reglerne har været alt for forskellige alt efter, hvor i landet man var heldig eller uheldig at bo som pensionist. Formuebegrebet eller restbegrebet, det beløb, der er til rådighed efter betaling af faste udgifter, har haft en rækkevidde fra 6.000 kr. og op til 100.000 kr. fra øst til vest.

Det retter forligspartierne nu op på. Socialdemokratiet, Det Radikale Venstre, SF og Enhedslisten er enige om, at fremover er der en ens grænse på 50.100 kr. pr. husstand i kroner eller omsættelige papirpenge som økonomisk grænse for ansøgning om et personligt tillæg.

Det handler om pensionister, enten folkepensionister eller førtidspensionister, der er de mest økonomisk trængte, med hensyn til et grundbeløb og et pensionstillæg. Dem hjælper vi nu med et tilskud blandt andet til medicinindkøb, hvor de vil opleve et 85 pct.s tilskud fra dag 1.

I samme lovinitiativ afhjælper vi deres dyre varmeregninger, når priserne stiger, som vi har oplevet det i øjeblikket. Varmetilskuddet til pensionister vil fremover blive reguleret i takt med prisudviklingen i op- eller nedadgående retning, og fremover vil man opleve, at den hjælp også gælder for det varme vand.

Vi foreslår også en lempelse i beregningerne af den personlige tillægsprocent. Det er jo den, der er grundlag for udbetalingen af varmemhjælp og helbredstillægget. Så der er taget bedre højde for den almindelige lønudvikling ude i samfundet.

Lovforslag nr. L 55, som vi også behandler samtidig, om forlængelse af sygedagpenge, handler om, at mange sygedagpengemodtagere har oplevet en uretfærdig behandling, når 52-ugers-reglen for sygedagpenge er opbrugt, mens de stadig venter på en undersøgelse eller en behandling.

Det kunne også være langtidssyge, hvor der ikke er en tilstrækkelig afklaring af arbejdsevne til, at der kan træffes en beslutning om tilbud, der kan iværksættes, og så oplever man det lidt uretfærdigt, at sygedagpengene så stopper.

Det ændrer vi nu, og nu bliver det sådan, at man kan forlænge de 52 uger på sygedagpenge, og det kan ske to gange med 13 uger, hvis der er oplagte forhold, der taler herfor.

Disse forslag betyder social tryghed, og vi er godt tilfredse med den solidariske finansiering, der er for alle os i arbejde ved fastfrysning af vores personfradrag, og det yder så til gengæld noget til den økonomisk svagt stillede pensionist.

Så det kan jeg meget varmt anbefale på Socialdemokratiets vegne og anbefaler det til videbehandling i udvalget og til endelig vedtagelse. Og det samme kan jeg sige på Det Radikale Venstres vegne, da deres ordfører, fru Dorit Myltoft, ikke kan være til stede.